

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03889/23-10

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 27. listopadu 2023 takto:

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala zprávy:

- dne 7. května 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem zpráv [redacted]
- dne 14. září 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem zprávy: [redacted]
- dne 14. září 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem zprávy „ [redacted]“

přičemž adresát výše uvedených obchodních sdělení nedal obviněné osobě souhlas se zasíláním obchodního sdělení, respektive obdržel obchodní sdělení již po dřívějším odmítnutí zasílání obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatel elektronické adresy dal předchozí souhlas

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že obchodní sdělení blíže specifikovaná ve výroku I. nebyla zřetelně a jasně označena jako obchodní sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně označit obchodní sdělení,

a dále

- III. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť u obchodních sdělení blíže specifikovaných ve výroku I. nebyla uvedena osoba, v jejíž prospěch se komunikace uskutečňovala,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířit obchodní sdělení pouze tehdy, jestliže tyto zprávy uvádějí totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje

a dále

- IV. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že obchodní sdělení blíže specifikovaná ve výroku I., tohoto příkazu neobsahovala platnou adresu, na niž by adresát mohl odeslat žádost o ukončení takové komunikace,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost zaslat obchodní sdělení s platnou adresou, na kterou by mohl adresát přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje, aby mu byly obchodní informace nadále zasílány,

- V. za což se jí podle § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 25.000, - Kč
(slovy dvacetpěttisíckorun českých)

- VI. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., povinnost nahradit náklady řízení ve výši **1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1, 2, 3 a 4 zákona č. 480/2004 Sb. bylo zahájeno příkazem čj. UOOU-03889/23-6 z 9. října 2023, který byl obviněné doručen 10. října 2023. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět od stěžovatele, týkající se šíření nevyžádaných obchodních sdělení obviněnou. Obsahem předmětných obchodních sdělení zasílaných prostřednictvím e-mailové komunikace byla nabídka kulturních akcí pro děti, jejímž obsahem je hudební a audiovizuální show [REDAKCE]. Současně byly podkladem pro zahájení tohoto řízení taktéž dokumenty a poznatky z předchozí činnosti Úřadu ve stejné věci v souvislosti s obviněnou, které jsou blíže specifikované v rámci úředního záznamu pod čj. UOOU-03889/23-2. Dne 11. října 2023 byl správnímu orgánu doručen odpor obviněné proti výše uvedenému příkazu. Podaný odpor současně obsahoval vyjádření obviněné. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení.

V podaném odporu obviněná uvedla, že [REDAKCE] je uložená sankce likvidační. Dále uvedla, že aby se o představení dozvěděla i jiná města, obesílá odbory kultury a školství po celé ČR, a to na e-maily, které jsou uvedeny na [REDAKCE], a to s předpokladem, že tyto odbory školství a kultury mají v daných městech na starosti představení pro děti. Konkrétně k e-mailové adrese [REDAKCE] uvedla, že tento kontakt je stále uveden na internetu jako kontakt na [REDAKCE] v Neratovicích“. Obviněná taktéž uvedla, že nikoho nenapadá, neuráží, nestalkuje a nevolá na soukromá čísla, pouze opakovaně posílá nabídky na e-maily měst uvedených na webu. Obviněná se dále vyjádřila tak, že e-maily posílá hromadnou poštou, jelikož není v lidských silách obeslat přes 10.000 e-mailů, a tedy ani technicky nedokázala e-mail paní [REDAKCE] smazat, a to hlavně i poté, co si změnila příjmení. K tomu dále obviněná uvedla, že se paní [REDAKCE] omlouvala, že to není záměr. Na závěr pak obviněná uvedla, že se bude snažit o nápravu a pokusí se tento omyl vyloučit při zasílání.

Správní orgán obviněnou poučil o možnosti nahlédnutí do spisu a vyjádření se k jeho podkladům (čj. UOOU-03889/23-8), ve které jí současně vyzval, aby z důvodu posouzení, zda je pro ni uložená sankce likvidační, doložila výsledky hospodaření za poslední dva roky. Obviněná svého práva využila, a to 7. listopadu 2023. Při nahlížení do spisu se obviněná současně k dané věci opět vyjádřila. Uvedla, že kontakt našla na portálu www.firmy.cz, a na doporučení Ministerstva školství, které doporučilo odesílat nabídky na městské úřady, odbory školství, kultury, informační centra, knihovny, školy a mateřské školy a též divadla či kina, byla sdělení na předmětnou e-mailovou adresu odeslána. Obviněná uvedla, že nemá vlastní databázi kontaktů, ale opakovaně je vyhledává vždy přes www.firmy.cz. Dále obviněná uvedla, že udělená sankce je pro ni likvidační a nepřiměřená, a to vzhledem k charakteru nabídky, jelikož obviněná „*adresáta nestolkovala, ale v dobré víře oslovila adresáta se snahou nabídnout dětský pořad či představení*“. Současně obviněná uvedla, že si uvědomuje, že předmětnou adresátku obeslal opakovaně, nicméně si ji nepamatoval, a omluvil se jí, s tím, že již na tuto e-mailovou adresu nebude zasíláno žádné další sdělení.

K předmětu řízení správní orgán uvádí, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb

nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy odeslané prostřednictvím elektronické pošty z různých e-mailových adres, a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], blíže specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodního sdělení, jelikož obsahovaly nabídku kulturních akcí pro děti, jejímž obsahem je nabídka hudební a audiovizuální show [REDAKCE] spolu s odkazem na webové stránky [REDAKCE] a internetový portál s ukázkami vystoupení a písní na [REDAKCE]. Na konci zasílaných obchodních sdělení byla uvedena osoba [REDAKCE]. I na samotných webových stránkách, ale i profilech [REDAKCE] na sociálních sítích je uvedena osoba [REDAKCE] jako skladatel hudby a textů. Dále na webovém portálu www.firmy.cz je uvedeno [REDAKCE] jako výroba animovaných filmů, pohádek, reklam, videoklipů včetně hudby, dále je uveden v detailech u subjektu [REDAKCE] včetně obchodního názvu, IČO, právní formy, e-mailovou adresou [REDAKCE] vč. [REDAKCE].

Z předchozí činnosti správního orgánu je nutno uvést, že obviněná byla již v roce 2022 a 2023 Úřadem upozorněna na dodržování povinností při šíření obchodních sdělení, a to v rámci tzv. upozorňujících dopisů, kdy byla obviněná vyzvána k uvedení zasílání obchodních sdělení do souladu se zákonem č. 480/2004 Sb., konkrétně se jednalo o upozorňující dopis evidovaný pod čj. UOOU-02043/22-2, na který i obviněná reagovala a dále upozorňující dopis evidovaný pod čj. UOOU-01594/23-2. V této souvislosti je vhodné uvést, že v rámci upozorňujícího dopisu čj. UOOU-02043/22-2 byla obviněná upozorněna na odlišnou e-mailovou adresu téže osoby, a to [REDAKCE], avšak jak sama stěžovatelka uvedla, jedná se v jejím případě pouze o změnu příjmení. V druhém upozorňujícím dopise evidovaném pod čj. UOOU-01594/23-2 byla již uvedena e-mailová adresa [REDAKCE], s tím, že správní orgán současně uváděl, že již dříve byla obchodní sdělení adresována též na její e-mailovou adresu [REDAKCE] (tedy na e-mailovou adresu se jménem za svobodna). Obviněná byla v rámci těchto dopisů mimo jiné upozorněna, že stěžovatelka již několikrát odmítala další zasílání obchodního sdělení a byla Úřadem vyzvána, aby na žádnou z jejích e-mailových adres již žádná další obchodní sdělení nezasílala. V rámci upozorňujícího dopisu evidovaného pod čj. UOOU-01594/23-2 byla obviněná upozorněna i na možnost porušování podmínek portálu a správce domény seznam.cz, kdy správce, v reakci na upozorňující dopisy, na určitou dobu freemailové účty, tedy e-mailové adresy [REDAKCE], zablokoval.

K výroku I. správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo

právnícké osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Adresátce obchodního sdělení s e-mailovou adresou [redacted] zaslala obviněná obchodní sdělení 7. května 2023 a 14. září 2023, a to již po předchozím odmítání stěžovatelky. Stěžovatelka (adresátka) odmítala zasílání obchodních sdělení, a to prostřednictvím odpovědi na zaslání obchodní sdělení, ve formě (RE:), 14. září 2023 na [redacted]. Obviněná této adresátce odpověděla následovně: „asi Vás máme ve více databázích – resp Vas email je na internetu pod firmami ve více databázích :), jste ale jedina z těch cca 5000adres, kdo to stále řeší 7 měst si objednalo program na Vánoce -:), pokud by vám opet něco přišlo – klikněte na tlačítko **DELETE** a ušetříte čas především sobě“. Správní orgán k tomu dále doplňuje, že tato adresátka odmítala další zasílání již v minulosti, na což již byla obviněná Úřadem upozorněna v rámci zaslání písemnosti „Uvedení do souladu“ evidované pod čj. UOOU-01594/23-2. Ve stížnosti, která byla řešena právě výše zmíněnou písemností, doložila adresátka s e-mailovou adresou [redacted], že zasílání obchodních sdělení odmítala již 30. ledna 2023 na e-mailovou adresu [redacted]. A dále pokud jde o předchozí e-mailovou adresu [redacted], na kterou byla také obchodní sdělení obviněnou zasílána, tak i u této e-mailové adresy stěžovatelka doložila předchozí odmítání zasílání obchodních sdělení, a to z 20. a 23. května 2022 zaslání na e-mailovou adresu [redacted], přičemž od obviněné obdržela odpověď 23. května 2022 [redacted] *velice se Vám omlouváme – máme v databázi přes 7 000 adres – posíláme jako hromadnou poštu, Pokud Vam nabídka opet přijde – kliknete DELETE – a během vteriny je*

vse vyřešené, nechápu proč z toho děláte takové drama -:).a věnujete tomu tolik času, Přeci o nic nejde, Mě denně chodí desítky nabídek a telefonátů s nabídkami – kdybych se každé odpoledne věnoval jako vy, nic jiného bych nedělal“ na což stěžovatelka odpověděla, že „nechápe proč je takový problém vyřadit z databáze jednu e-mailovou adresu.“ Opět jí přišla od obviněné odpověď: „Protože máme v databázi tisíce adres a máme tak málo času a není kapacita hledat tu vaši..Nikomu z těch 6999 lidí to nevadí...proste kliknout DEleTe, hluboce se tedy omlouváme / určitě nabídka přijde opět..Dejte tedy na urad pro ochranu...pokud mate v práci tolik času se tomu věnovat“

Adresátka s e-mailovou adresou [REDAKCE] (a dříve i [REDAKCE] se tak o odmítnutí z dalšího zasílání pokoušela v minulosti několikrát, přičemž není relevantní, zdali tak adresát učiní např. pomocí odkazu či jiného způsobu možnosti odmítnutí (právě například prostřednictvím „tlačítka“) či odpovědí na odesílající e-mail. Vůle odmítnout zasílání obchodních sdělení byla projevena adresátkou jednoznačně a byla vůči obviněné doručena, o čemž svědčí i skutečnost, že obviněná na toto odmítání reagovala. Z reakce obviněné je však jednoznačně patrné, naprosté ignorování vznesené námítky adresátky, týkající se dalšího nezasílání obchodních sdělení na předmětnou e-mailovou adresu.

K vyjádření obviněné v rámci podaného odporu a doplnění vyjádření při nahlížení do spisu správní orgán uvádí, že aby mohl odesílatel zasílat obchodní sdělení elektronickou formou, musí mít platný právní titul. Zákon č. 480/2004 Sb. umožňuje dva právní tituly k zasílání obchodních sdělení elektronickými prostředky, a to buď souhlas se zasíláním obchodních sdělení nebo tzv. „oprávněný zájem“, kdy může docházet k rozesílce díky již existujícímu zákaznickému vztahu, při kterém byl elektronický kontakt odesílateli poskytnut. Obě možnosti jsou popsány v rámci rozhodnutí výše. K dohledání si e-mailové adresy přes portál www.firmy.cz, kdy sice obviněná pořádá divadelní představení a zpravidla tak komunikuje s odborem, která má v rámci města či obce takové události na starosti, neznamená, že lze na takové e-mailové adresy, které jsou zveřejněné na různých portálech, zasílat obchodní sdělení. Navíc stěžovatelka (adresátka) obviněnou osobu upozorňovala (dne 9. května 2023), což je patrné z doložené komunikace, že nemá kulturní akce na starosti.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že obviněná zaslala obchodní sdělení dne 7. května 2023 a 14. září 2023 na e-mailovou adresu [REDAKCE], a to již po předchozím odmítání stěžovatelky.

Obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelka e-mailové adresy [REDAKCE] dala předchozí souhlas, čímž se prokazatelně dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tomto ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda jsou zasílané zprávy jako obchodní sdělení jasně a zřetelně označeny.

K tomu je třeba dodat, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí takové označení, které na první pohled adresátovi takového sdělení evokuje obchodní

rozměr zasílané zprávy. K tomu kontrolující uvádí, že označením obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy. Na základě takového označení má adresát možnost rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od dalších jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

Správní orgán uvádí, že v případě obchodních sdělení zaslaných na e-mailovou adresu [redacted] nebyla tato obchodní sdělení označena žádným příznakem či předmětem značícím, že se jedná o zaslané obchodní sdělení. Obchodní sdělení byla pouze označena v předmětu textem [redacted]

[redacted] Obchodní sdělení nebyla zaslána ani z e-mailových adres, které by obchodní rozměr zpráv evokovaly, naopak sdělení byla zasílána z různých e-mailových adres či freemailových účtů.

Po přezkoumání všech zaslaných obchodních sdělení správni orgán konstatuje, že obviněná nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., jelikož předmětné zprávy nebyly zřetelně a jasně označeny jako obchodní sdělení. Obviněná se tak prokazatelně dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku III. správni orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda splňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda zasílaná obchodní sdělení neskrývají či neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

K tomu je třeba uvést, že při dodržení zásady eurokonformního výkladu směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro tyto účely postačí jasná a jednoznačná identifikace podnikatele, tedy například uvedení obchodní firmy či jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, např. IČO.

Správní orgán k tomu uvádí, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na webové stránky toho, v čí prospěch jsou obchodní sdělení zasílána, není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko. Správní orgán konstatuje, že je třeba v obchodních sděleních uvádět kompletní informace odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

¹ MAISNER, zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C.H. BECK, 2016

K tomuto správní orgán uvádí, že předmětná obchodní sdělení zaslaná na e-mailovou adresu [redacted] neobsahovala uvedení totožnosti odesílatele, jehož jménem se se komunikace uskutečňuje, pouhá informace na konci obchodních sdělení s uvedením jména [redacted], telefonního čísla a odkazu na webové stránky [redacted], není zcela dostatečným označením a identifikací odesílatele dle ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tak jak je uvedeno výše.

Po přezkoumání všech zaslaných obchodních sdělení správní orgán konstatuje, že obviněná osoba nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., jelikož v předmětných zprávách nebyla uvedena totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Obviněná se tak prokazatelně dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku IV. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda splňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. tedy, zda zasílaná obchodní sdělení obsahují možnost odhlášení, případně platnou e-mailovou adresu, na kterou je možné přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si adresáti nepřejí, aby jim byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány.

Správní orgán uvádí, že pojem „adresa“ je nutné vykládat v širším slova smyslu, a nemusí se tedy jednat pouze o adresu fyzickou či elektronickou, ale je připuštěna též možnost proklikávacích odkazů a dalších snadných způsobů vyjádření nesouhlasu, které mohou být ve svém důsledku pro adresáta výhodnější a pohodlnější. Důležitým znakem je však pojem „přímo a účinně“, kdy adresát obchodního sdělení musí mít možnost na zprávu (e-mail, SMS zpráva) přímo odpovědět či využít např. výše uvedený proklikávací odkaz, kdy taková zpráva či odkaz musí být vůči šířiteli doručitelný, a tedy od okamžiku doručení tohoto projevu vůle adresáta vůči šířiteli, nesmí být již další obchodní sdělení takovému adresátu zasláno.

Adresátka se několikrát v minulosti snažila odhlásit zasílání obchodních sdělení pomocí přímé zprávy (odpovědí RE: na zaslané obchodní sdělení), nicméně obviněná její odmítání ignorovala (i přesto, že jí na její prosby o odhlášení odepisovala) a neměla snahu jí vyhovět.

K tomu správní orgán dále uvádí, že předmětná obchodní sdělení zasílaná na e-mailovou adresu [redacted] neobsahovala žádnou možnost odhlášení ani informace o tom, jak má uživatel postupovat v případě odmítnutí či nesouhlasu se zasíláním obchodních sdělení, resp. nebyla uvedena platná adresa, na kterou je možné přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si adresáti nepřejí, aby jim byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány tak, jak požaduje § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb.

Po přezkoumání všech zaslaných obchodních sdělení správní orgán konstatuje, že obviněná nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., jelikož v předmětných zprávách nebyla uvedena platná adresa, na niž by adresát mohl odeslat žádost o ukončení takové komunikace, resp. nebyla v zaslaných obchodních sděleních uvedena zcela zřetelná informace o možnosti zrušit zasílání dalších obchodních sdělení. Obviněná se tak prokazatelně dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou osobou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresáta, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné osoby. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.), nicméně význam a rozsah následku přestupku není značný s ohledem na pochybení pouze ve vztahu k jednomu uživateli. Na druhou stranu však bylo do soukromí tohoto uživatele e-mailové adresy zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.), jelikož tento uživatel se již několikrát pokoušel zasílání obchodních sdělení zrušit a o této skutečnosti byla obviněná informována též Úřadem v rámci předchozích upozornění. Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1, 2, 3 a 4 zákona č. 480/2004 Sb. K uplatnění polehčujících okolností ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb. neshledal správní orgán důvody.

Obviněná se k uložené sankci vyjádřila v podaném odporu a v následném vyjádření při nahlížení do spisu, kdy uvedla, že je pro ni sankce likvidační a nepřiměřená, a to vzhledem k charakteru nabídky, jelikož obviněná „adresáta nestolkovala, ale v dobré víře oslovila adresáta se snahou nabídnout dětský pořad či představení“. Správní orgán k tomu uvádí, že uložená sankce je zcela v souladu s praxí Úřadu při ukládání sankcí za obdobná porušení, zejména tedy, kdy se jedná o opakovaná porušení, na která byl daný subjekt již několikrát upozorňován. Obviněná v této věci dále neprojevila vůbec žádnou snahu danou věc (tedy nezasílat obchodní sdělení na předmětnou e-mailovou adresu) řešit. Navíc byla obviněná v rámci upozorňujících dopisů náležitě seznámena s problematikou zasílání obchodních sdělení, tedy, že lze obchodní sdělení elektronickými prostředky zasílat pouze na základě souhlasu (dle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb.) nebo na základě tzv. oprávněného zájmu (dle požadavků § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.) a i v rámci podaného odporu i následného vyjádření stále uváděla, že obchodní sdělení zasílá hromadně na e-mailové adresy získané na www.firmy.cz, přičemž neuváděla, že by současně disponovala souhlasem od držitelů těchto e-mailových adres, nebo že by se jednalo o její zákazníky. K charakteru nabídky správní orgán uvádí, že tento atribut není pro posouzení výše sankce důležitý, jelikož při posouzení není relevantní, co konkrétně je nabízeno, ale skutečnost, že

se jedná o nechtěnou, nevyžádanou zprávu. Správní orgán však uvádí, že skutečnost, že dané obchodní sdělení bylo cíleno, nebo obviněná měla snahu jej cílit, na e-mailové adresy subjektů, kteří by o danou nabídku měly zájem, by mohl být jistou polehčující okolností, nicméně nikoli v případě předmětné adresátky, jelikož ta svou vůli nebýt adresátem těchto nabídek vyjadřovala skutečně vícekrát a opakovaně. V jejím případě zde správní orgán žádnou dobrou vůli s oslovením nabídnout dětský pořad, která by ji mohl zajímat, nespatřuje. Pokud jde o likvidační charakter sankce, správní orgán uvádí, že měl snahu tuto skutečnost posoudit, i když se domnívá, že výše sankce uložená při samotné dolní hranici zákonné sazby, a navíc odpovídající praxi správního orgánu, likvidační není, a požádal obviněnou o doložení svých příjmů. Obviněná však žádné dokumenty prokazující, že by pro ni měla sankce skutečně likvidační charakter, nedoložila.

Ke správní sankci uvedené v tomto rozhodnutí správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán tak nemohl zohlednit dokumenty, jelikož ani po výzvě k doložení příjmu (pod čj. UOOU-03889/23-8) obviněná žádné dokumenty nedodala. Vzhledem k rozsahu přestupku, předchozích upozornění obviněné a taktéž k praxi Úřadu za obdobné přestupky, je udělaná sankce přiměřená.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné, která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činní 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 27. listopadu 2023

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)